

НІЕТО, СІЧКИТѢ ТІА, ГОВОРА, ДѢМАТЪ И РАС-
ПРАВАТЪ, ЗАЩО ОУЧЕНІЕТО Ё СВѢТЪ И ВОДИ-
ТЕЛЬ НА ЧЕЛОВѢЧЕСКІАТЪ ЖИВОТЪ. ЗА ТОВА
ТРЕБА НИИ, ТѢХЪ ДА ПЫТАМЪ, ТѢХЪ ДА СЛЪ-
ШАМЪ, И ТѢХЪ ДА ВѢРВАМЪ: ЗАЩО ТІИ СА
МЕЖДЪ НАСЪ ИЗРАДНИ, НАИ ПРАЖАНИ, ПО МНО-
ГЪ СЛЫШАЛИ, ПО ЗАРАВЪ ИСПЫТАЛИ, И ПО ДО-
БРѢ РАЗУМѢЛИ.

Но голѣмогѣо наше невѣжество и простѣта
надвѣла, и всегда надвѣва. И зашто то тии каз-
ватъ намъ истината всегда, а истината май
оугрызава, зашто то ны обличава невѣжество-
то, за това не ны са оуслаждава: и които ны а
казватъ, виждатъ ны са горделивы, стѣдѣны,
за което и не ги любимъ. И ако видимъ нѣ-
кого, чи ё по оученъ, или по знае, зашто то
ны помамралъ за нѣщо, или ны посадилъ
за нѣкоа неправда, глѣдамы го съ око
завиетливо: и вмѣстѣ да са по научимъ
нѣкое добро, и по полезно ѿ колкото ни зна-
емъ, ѿ своето си самолюбіе побѣждаеми, иска-
мы да го научимъ да мѣсли, каквѣтъ ни мѣ-
слимъ, и да хоратѣва, което ни арѣсвамы: и
ако мало нѣщо съди насрѣща, заради да по-
ка-